

Een veelvraat en een dronkaard

Waarom noemden de critici en tegenstanders van de Meester Hem "een veelvraat en een dronkaard"?

De Thora zegt dat als een zoon weigert naar zijn ouders te luisteren en als hij zich overgeeft aan een leven van wellust, de ouders hem naar de oudsten van de stad moeten brengen en hem moeten laten berechten en stenigen.

Zij zullen tegen de oudsten van zijn stad zeggen: "Deze zoon van ons is koppig en weerspannig, hij zal ons niet gehoorzamen, hij is een veelvraat en een dronkaard." (Deuteronomium 21:20)

De Torah somt vijf kwalificaties op. De zoon moet koppig, opstandig, ongehoorzaam, een veelvraat en een dronkaard zijn. In Lucas 7:34 zinspeelt de Meester op deze passage wanneer Hij zegt: "De Mensenzoon is gekomen om te eten en te drinken, en jij zegt: 'Zie, een vraatzuchtige man en een dronkaard ...' "

Gulzigheid en dronkenschap zijn twee van de criteria die de Torah vereist om een opstandige zoon ter dood te brengen. In werkelijkheid was onze Meester noch een dronkaard, noch een veelvraat. In die passage stelde Yeshua Zijn benadering van vroomheid tegenover het strenge ascetisme van Johannes de Doper. Johannes at alleen sprinkhanen en honing en andere dingen die hij in hun wilde en natuurlijke staat vond. De Meester at brood en dronk wijn als een normaal mens. Ironisch genoeg beschouwden dezelfde mensen die Yeshua voor eten en drinken bekritiseerden het gedrag van Johannes als duivels. Yeshua merkte op: "Want Johannes de doper is gekomen om geen brood te eten en geen wijn te drinken, en je zegt: 'Hij heeft een demon!'" (Lukas 7:33).

Met andere woorden, de tegenstanders van de boodschap van berouw

wezen Johannes af op basis van zijn strenge ascese, maar ze wezen ook Yeshua af omdat Hij niet de strenge ascese van Johannes beoefende. Door Yeshua ervan te beschuldigen een veelvraat en dronkaard te zijn, probeerden de vijanden van Zijn boodschap Hem te associëren met de opstandige zoon van Deuteronomium 21.

Het gebod om een koppige en opstandige zoon te stenigen heeft de reputatie een van de strengste geboden van de Torah te zijn. De wijzen leren dat dit gebod nooit echt werd uitgevoerd. In plaats daarvan was het een extreme norm om ouders te waarschuwen voor de ernstige verantwoordelijkheid om hun kinderen op een rechtschapen manier op te voeden.

Dit gebod herinnert ons er ook aan dat voor God alle mensen "koppige en opstandige" zonen en dochters zijn. We zijn eigenzinnig van hart en ongehoorzaam aan onze Vader in de hemel. We hebben allemaal een doodvonnis verdiend voor de hemelse rechtbank: "Want allen hebben gezondigd en bereiken niet de heerlijkheid van God" (Romeinen 3:23), en "het loon van de zonde is de dood" (Romeinen 6:23).

Om ons te redden van de straf die aan de eigenzinnige zoon was toebedeeld, gaf God zijn eigen gehoorzame Zoon om namens ons die doodstraf te ondergaan. Paulus zegt dat "de vrije gave van God eeuwig leven is in de Messias Yeshua, onze Heer" (Romeinen 6:23). De enige Zoon van God, volkomen gehoorzaam aan de Vader, ontving de straf vanwege vele opstandige zonen.

Weekly eDrash